

Krabičky

Příbuzní

D

1. Spadla jsi mi před oči, já do vzduchu sáh',
A
a najednou tam nebylo nic,
Hmi **G**
to jsem otevřeným oknem ruku po hvězdě vztáh',
D **A G**
jen ve spánku nic nebylo, nic.

2. To řáká holka v druhém patře smála se snad,
v našem paneláku veselo je,
a pod záclonu vklouzla ke mně, když jsem šel spát,
zdála se mi do pokoje.

G **D**

R: Jé, smutno mi je, když v noci v tichu, ve tmě lehnu si sám
a spánek nejde, černý můry lítaj' sem, zase tam,

A **D**

to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek: hele, on je!
Jé, smutno mi je, zavřeni v krabičkách se mačkáme zas,
v chodbách se potkáváme, podobnýmu jak vlasu vlas,

A **D**

to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek': hele, on je!

3. Trochu toho dobra, kousek citu a tak,
vždyť my potřebujem lásku jak sůl,
a zatím poztrácení vidíme, jak ujíždí vlak,
vždyť čas bez lásky je času jen půl.

R: